

Meeslepend schaakgevecht krijgt nog geen navolging

Ronde 13 van de interne schaakcompetitie van de S.V. Borne leverde een prachtig duel op tussen Norbert Waanders en Lex Griffioen, de nummers 2 en 3 van de ranglijst. Met tegengestelde rochades en voor beide spelers aanknopingspunten voor een koningsaanval grepen ze elkaar meteen bij de keel. Afgezien van een of twee wat minder goede zetten (aan beide kanten!) werd het een hoogstaand en meeslepend gevecht, waarbij offers niet werden geschuwd. Uiteindelijk maakte Norbert de beslissende fout door met het verkeerde stuk een pion terug te slaan, maar de gevolgen waren dan ook heel moeilijk door te rekenen. Het slot daarna was overtuigend voor Lex, maar deze ingewikkelde partij had ook zomaar een andere uitslag kunnen hebben. De nummer 4 van de ranglijst John Leerentveld wachtte vergeefs op zijn tegenstander en kreeg dus een reglementaire winst toegewezen. Niet echt leuk, veel liever had hij ervoor gespeeld. Erik Witteveen raakte al snel een kwaliteit achter tegen Johan Alberts. Hij kreeg weliswaar langzamerhand wat compensatie, maar Johan had met een mooi schijnoffer van de dame de partij kunnen beslissen. Toen die dit naliet en ook daarna nog een fout maakte, kon Erik de partij alsnog binnenslepen. Freek Wentink raakte in de opening op elementaire wijze een stuk kwijt tegen Ben ten Dam. Hij deed daarna zijn uiterste best om nog iets van de partij te maken, maar Ben liet niet meer los en incasseerde uiteindelijk de winst. Ton Droste kreeg ruimtevoordeel op de damevleugel tegen Joop Naatje en wist dat ook om te zetten in materiaalwinst. Een kwaliteit en enkele pionnen voorsprong bleken ruim voldoende om het punt binnen te halen, al speelde Joop Naatje door tot het gaatje.

Ronde 14 bracht beduidend minder spektakel dan de voorgaande ronde. Het jaar 2014 startte met drie korte remises in de top van de ranglijst wel zeer vredelievend. Lex Griffioen speelde voor het eerst in zijn leven de Drakenvariant van het Siciliaans, maar hield zich volgens zijn tegenstander Nico Hilderink (die vrijwel alle zetten a tempo speelde!) keurig aan de theorie. Na 16 zetten werd in een volgens Nico nog bekende stelling met licht voordeel voor wit remise overeengekomen. De partij tussen Paul Formanoij en Norbert Waanders leek even tot leven te komen na tegengestelde rochades, maar enkele zetten later werd ook hier de remise getekend. John Leerentveld en Cor van Bree sloten met hun remise snel hierbij aan en ook Johan Alberts en Heinz Eligmann kwamen uiteindelijk niet verder dan dit resultaat, al werd er in hun geval nog wel strijd geleverd. De algehele lethargie werd gelukkig op enkele borden doorbroken. Bij Erik Witteveen en Ton Droste komt het begrip remise simpelweg niet in het woordenboek voor, dus bij hen is het altijd vuurwerk. Erik won al snel 2 stukken en een pion tegen een toren en uiteindelijk ging zelfs ook nog de dame van Ton in het doosje. Frits van Dorp hield het lang goed vol tegen Ben ten Dam, maar zag later bij een afwikkeling een pion verloren gaan. Hierna was het toch nog snel gebeurd met Frits.